پێشکه ش به هه ر دوو لا ، به وانه ی ده تووانن له ده ماره کانی ئاشتیدا خوێن بن / په یمان

ترازان

ئێواره ی سه فه ره ،
نه بانه ڕێ له هه نگاو
خۆ ر خه ریکه کز ده بێ
به ده س هه وری ئاینده،
چراخانه سیاسه ت !
منالّی ئاره زو و ،
سه ر ده که وێ
به دیواری دڕکندا
به ره و تۆ په ڕه نگینه کانی
ده م په نجه ره ی سیاسه ت !
که رو ێشکی ته بایی ،
بازره ده بێ
جێدێلّێ به رقه دی شه ڕ
هه لّدێ به ره و
گه ڕه کی چۆلی ئاشتی !
به رخی ئاسایش ،
بۆ گه ده کا
له فه راژووی ده و ری هه ره س
ده چێ به ره و

بژو ێنی چاوه ڕ ێـی که نار !

گه وره کانم :
ئاوازی ئه و ین
له سه ر دره ختی ئاو ه ز
چاو ده گێـڕێ
له هه ستێکی قه ناری ،
میوه ی فیکر
له به ر ده م زاری له ززه ت دا
کوو ا ئاو ێنه ی
سرنجێکی هه ناری ؟

ئازیزانم :
له مێژه گێژه ڵوو که ی گو تار
مه یلی شه به یخو و نی هه یه
بۆ سنووری
ڕه وانبێژی یه کپارچه یی
ده مێکه ڕه شه بای توندی زمان
خه فتاوه
له هه له موو تی قه ڵه م !
زۆر وریا بن :
گه نجه کانمان

گویَ لە گو تاری ئاگر دە گرن

کتێبی سوو تان دە خو ێننە وە

لە سە ریانە

تە نیا ڕوو ناکی لە بە ر کە ن

گڕیش

هە مان فە لسە فە ی پیرۆز بیَ

هە موو ساڵیَ

پە یامی زە ردە شت دە بە خشیَ

بە شاخی نە ورۆز !

هە مووما ن ،

شادین کە ڕۆژی ئاڵا

پرچی پە خشانن لە سە ر

دیمی ڕە نگینی وە تە ن

کە واتە

هە موو ڕ ێیە کان

دە چنە وە نیشتیمانی یە کبوون !

لە گە ڵ پۆلیَ گە ڵا ،

لە جۆللانە ی هە ستی ئاو دا

ڕادە هە ژاین

قە راخ چۆل بوو

وه ك پشتێنده ی شاری شكست ،

به سه ویه ت

به گوێی ده ریام دا ده چپاند :

سه به ب چییه

له نێو یاوی هه ر خه و نیّ

ئاو ده بیّ به قوولّته ی نوور

له قرچه ی تای و شیاری

ده چێته جۆ گه ی هه لّم

به ره و ده ریاچه ی هه ور؟

مه له چییه

له فه رهه نگی ده ریادا ؟

ساڵه هایه ئاو ێنه ی ئاو

"خۆشۆردن "مان ڕه سم ده گریّ

ئه دی چۆنه

تاكه عه كسێك

له ئه لّبومی دا نامێنیّ ؟

بۆ مرۆڤان له نێو ئاو دا به رابه رن ؟

له وشكایی ...

بۆ ئاو ڕشێنی بارا ن

نادا له "پێستی ئاشتی" و

ده شووا ڕ ێی ماڵئاوایی ؟

به لاّم مخابن

ده ریا :

شڵپ...شڵپ...شڵپ...شڵپ

لێو ار ،

بۆ په یبردن به نهێنی

گو ێی له زاری با هه ڵخستبوو

که چی ئه میش

قسه ی ده ریای ده کرده وه :

شڵپ...شڵپ...شڵپ...شڵپ ،

ده ستی

تۆ فانی سه رمه ستی

ڕاده ژه نــێ ورده پێــلان

که نار هه رو ا ده کشێته وه

ئاسۆ خه ریکه ده خنکێ

به ته می ئاوی قه ڵس

ژیان

هێنده گه رووی وشك بووه

مه رگیشی لا ده ریایه

مه رگ له " کووچه ی هه ڵه "

پێکه نینی سه رابــه !

من ده زانم

شـه پۆله كان دانابه زن (نابێ دابه زن)

هه ر چه ند به رده وام وه لێواره كه وێ كه شـتی

نه زمی هه یه ده ر یــا

چۆ ن چاوی گه شـی " به ژ "

ده بێ به " ز ه لــكاو " ؟!

به ڵام نیگه رانم

نیگه را نی

غه ڕره یی شـه پۆ له كان

نیگه را نی

تسـۆ نامی " كێـبـه ركێ "

گه و ره كانم :

" لـك "

گوڵوو كی پێده كه نن

ده ڵه ی

چاو له به هاری نیه ت داده گرن

با ده سـتی لێ به رهه ڵنه ده ین

با له هه میشـه نزیكـتره

با په نجه نه خه ینه ده سـتی

با سـه فه ری گه ڵا ڕ ێكده خا

به ره و كه سـنه زانی سـیاسـه ت !

چ ده بێ
هێنده بیر نه كه ینه وه له فڕ ین
بۆ گـه یشتن
به نهێنییه كانی ئه ودیو كێوی ئــاوا ت
جار ێك
با بـڕۆ ین به ره و
سـه حه ری
تونێلی ئه ندێشـه !
سـاڵه هایه :
مناڵانمان
به پاكه ری عه قڵی گه ورا ن
ده سڕنه وه هه ڵه ی فامیا ن
سـاڵه هایه
گه وره كانمان
به دڵپاكی ئه وانه و ه
هه ڵه ی چاوی نه زه ریان
ده به نه ده م مۆ ری مێـژوو !
با ئه م نه ریته بگۆ ڕین :
بیر نابێ به فڵچه ی "پایز "
پــڕ بێ له ڕه نگ
باوه ڕ شـه وی لێ دانایه
پــڕ بێ له خــۆ ر

هه نگاو سه رى لىٚ تێكناچىٚ

پــڕ بــىٚ له ڕىٚ ،

له نزيك ماڵى هومێدم دا

بۆ نى و ه رز

بۆ نى ئـــاو

ڤورينگى هه ستم ده بز ێو ن

له نزيكى نزيكتر دا

له حه و شه ى هــزرم

سـرוودێـك

چاو له كه ڵه شێر ده گێــڕىٚ